SPADTAGET

Föreningen för Teater och Dokumentation i Järfälla – Teodok 2013:1

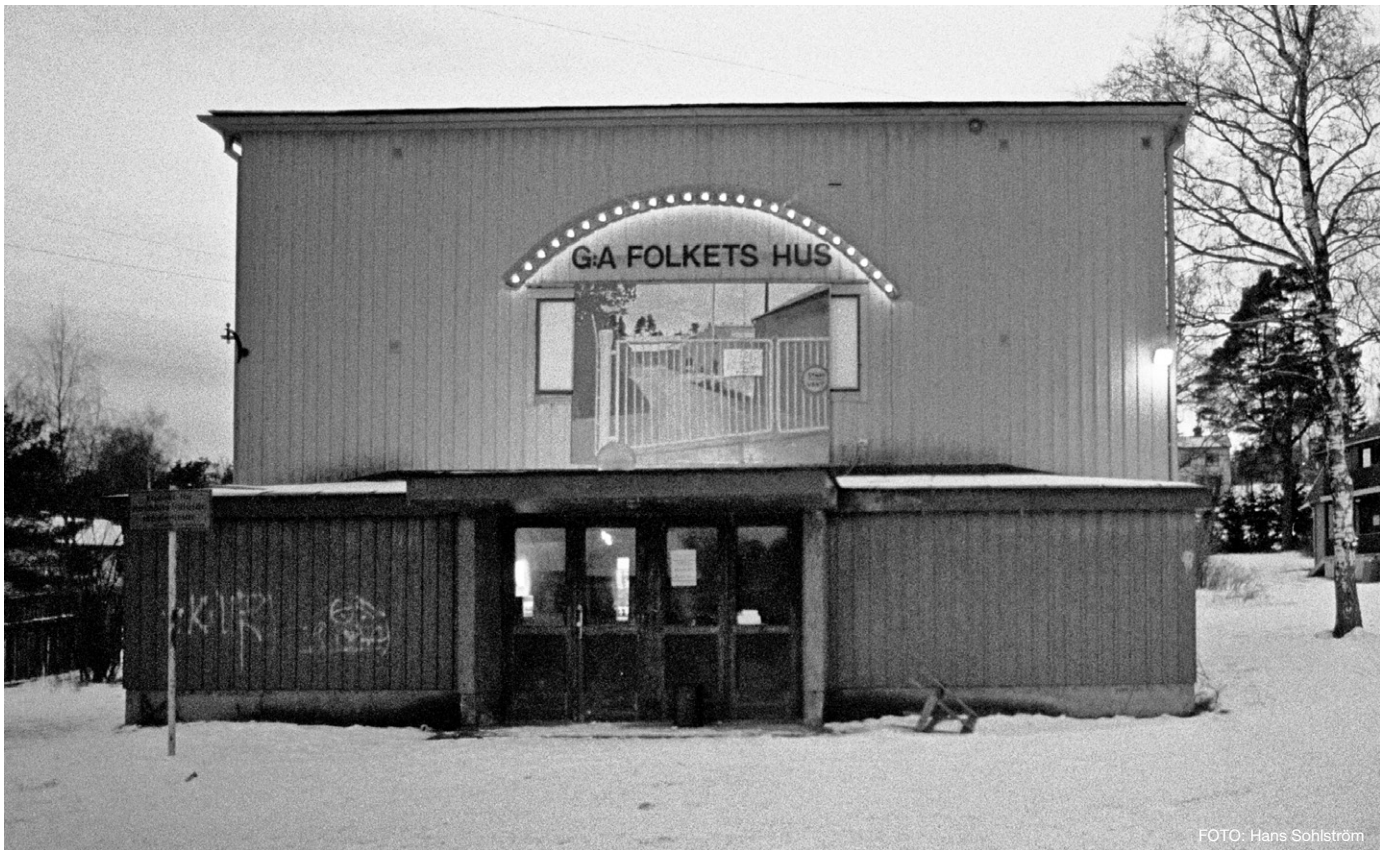

Så såg det ut då, Gamla Folkets Hus anno 1983

Å ena sidan – å andra sidan i Spadtaget

– om KONCENTRATION eller BREDD

Den här gången blir det tankar som jag hoppas skall inspirera till en diskussion i Spadtaget (tjat: skriv!) och i föreningen.

Vi har nu haft flera produktioner som varit tämligen köns- och ålderuppdelade: Vi har haft tanterna i *Skägget*, männen i *Bröderna* och väntar i skrivande stund på *Vild och Vacker*. Kvinnor, män, flickor – inget om de unga männen/pojkarna än? Vem skriver den pjäsen? Eller blir den inte skriven för att pojkarna är i minoritet i föreningen? (Ni som är med är desto underbarare!).

Vad har vi vunnit genom att tillåta oss att låta en grupps erfarenheter bli basen för en produktion? Fördjupning? Fokus – ”allt ljus på oss” som vi sjunger i *Skägget?* Lusten att jobba tillsammans i det samförstånd som uppkommer när man delar en verklighet/en erfarenhet.

Går vi miste om något? Det större sammanhanget i vilket de frågor vi vill lyfta ingår? Den andres blick på det vi uppfattar som vår sanning? Det större sammanhanget i vilket vi skapar vår produktion?

Jag gissar att vi kommer att fortsätta att växla mellan det stora och de små formaten. Båda har sina kvalitéer.

Min personliga tro är dock att föreningens livskraft, föreningens bas, finns i de mer övergripande produktionerna. Övergripande, större, därför att de ger utrymme för flera berättelser, en större komplexitet. Och större därför att vi i den större ensemblen ger en motkraft till den segregation och individualism som jag tycker mig se alltmer påverkar vår samtid.

Vad tänker du?

Anne S

I detta nummer av Spadtaget

Ledare

Å ena sidan - å andra sidan i Spadtaget 1

Ordföranden har ordet

Snart dags för årsmöte igen! 2

Framtiden – Idéer

Olivia Kvist 4

Pubkvällar 5

Teddy Leksells pjäser..... 5

Nutiden – Vad pågår?

Snart premiär på Vild & vacker 6

För en tid sedan

En föreställning lite från sidan..... 9

Dåtiden – vad hände?

Kains barn – ur en affischmakares perspektiv 10

Tävlingsvinnare

Pepparkakstävlingen 12

Notis

Inget är nytt under solen..... 13

Spadtaget

2013 årgång 4 (26) nr 1

Tidning för Föreningen för teater och dokumentation i Järfälla – Teodok

Adress: Blomstervägen 11A,
176 74 Järfälla

Telefon: 08-583 527 08

Redaktion:
Edith Orem
Per Hillbom
Anne Sohlström

Layout: Gabriel Skoglund

Material till Spadtaget skickas till:
spadtaget@teodok.com

Nästa manusstopp: 12 maj 2013

Repetitionerna pågår för fullt för Vild & Vacker
Foto: Christel Eldrim

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Hej alla Teodok- medlemmar! Nu börjar det närma sig årsmöte igen (25 mars). Tänk vad tiden går! Som vanligt. Den bara tickar på och vips så är man där igen, det ska bli mars månad alldeles snart och det ska skrivas verksamhetsberättelse och plan för nästa år, utses ny styrelse, revisorerna ska granska och en ny framtid skymtar bakom hörnet.

Och inom den alldeles närmsta framtiden händer något stort: *Vild & Vacker* har premiär den 9 mars. Det är den första pjäs, som föreningen producerar, där (nästan) inga vuxna medverkar. Nej, visst ja, den andra blir det ju (se föregående spadtagsnummer). Jag var på teatern och tittade lite på repetition i går. Vilken musik det blir, som Emma T har skapat! Wow!

Jag håller just nu på att bearbeta skolorna att komma med sina klasser och se föreställningen. Från årskurs 6 och uppåt har vi sagt. Det är ett digert arbete; rektorer och deras biträdande är jäktade människor, att få tag på dem i telefon är näst intill ogörligt och att be dem ringa upp verkar meningslöst, för det gör de aldrig. Så denna vecka ger jag mig ut på turné till högstadieskolorna med flyersar i högsta hugg. Ett par skolor verkar ha nappat och kommer med några klasser – än så länge!

Och *Låt skägget växa* har dragit igång med både scen- och sångrepetitioner med Sissi och Dag. Några f.d. tanter/farbröder har avvikit och några har kommit till. Manuset känns nytt och fräscht och kul att börja jobba med igen.

Nej, nu får det vara nog ordat för denna gång. Skolturnén m.m. kallar!

Väl mött på Årsmötet!

Gunilla

Olivia Kvist

Detta är givetvis ingen genomarbetad presentation av en pjäsidé. Men, några tankar har jag förstås. De har funnits med ganska länge. Carolyn och jag pratade mycket om att föreningen borde sätta upp en pjäs som myllrade av folk, unga och gamla, ”familjer” och ensamma. Det var Carolyn som före-slog att en tjej i nedre tonåren kunde vara huvudperson och vi enades om att Olivia Kvist skulle hon heta.

Jag har kollat och det har gjorts en TV-serie i början av 2000-talet som hette Olivia Twist (den finns visst också som film). Jag har inte sett den. Läser man om handlingen verkar den inte särskilt intressant (den kan ju vara bra för det). Den utspelas i modern tid. I centrum står en föräldralös 13-åring. I övrigt är dramatiken hämtad ur Dickens bok. Det finns också färdiga pjäser, varav en musikal, att hämta hos ATR:s pjäsförlag. Men, jag har tänkt – än så länge – lite annorlunda.

Förut tänkte jag att handlingen skulle utspelas i nutid, det finns så mycket att grunda en pjäs om utsatta ungdomar på. Men så tänkte jag vidare. Under våren får vi se *Vild & Vacker*, som ju på ett helt annorlunda sätt tar upp angelägen problematik. Kanske kunde det i stället vara intressant att i den pjäs jag grunnar på flytta handlingen 100 år tillbaka i tiden, där man (jag vet förstås inte hur och om det skulle fungera) kunde ha ett slags parallellhandling – nja inte riktigt så – men med ”citat” ur och hänsyftningar på *Johanna från Kallhäll*. Om det ginge skulle man i Olivia Kvist ha en känsla av det samtidigt pågick en annan berättelse i Kallhäll för 100 år sedan. Ack ja, en förflugen tanke, kanhända.

Då hade vi fortfarande rester av det gamla Fattigsverige kvar. Så till exempel blev ensamma, fattiga barn utauktionerade till lägstbjudande. Olivia kunde råka ut för detta.

Dramaturgin skulle skapas runt några grupper: ett kringresande gycklarsällskap, ett gäng på gränsen – och bortom – lagar och regler, ”lag och rätt” (fjärdingsmän och andra), ”makten” (kanske i form av direktör Bolinder och hans underhuggare), ”vanligt, anständigt, strävsamt folk”, (arbetare och andra i Kallhäll). Olivia skulle genom olika dramatiska skeenden röra sig mellan dessa grupper.

Vissa personer ur och en del av handlingen i Dickens Oliver Twist skulle man kunna ta, men flytta ut, bearbeta och ändra.

Mycket musik förstås, kanske delar av berättelsen kan koreograferas, det är – lärde oss Pelle Wängborg – ett mycket effektivt och spännande sätt att berätta på, som ger oss ytterligare chanser att berätta tillsammans. Nå, detta är idéer och tankar, fantasier, bilder i huvudet på en gammal cirkushäst. Så.

Om medlemmarna skulle vara intresserade kunde skrivarbete börja och pågå under försommar och sommar (med råd och hjälp från duktigt folk). Repetitioner kunde börja efter nya *Låt skägget växa* och pjäsen spelas, kanske, med början i mars 2014.

Tänker sig

Olle

Pubkvällar

För några år sedan var jag och Crister på en pub-kväll i Gamla Folkets Hus. Jag minns inte så många detaljer, men tänker ibland tillbaka på den kvällen och hur kul jag hade.

Dämpad belysning, barservering, vänner, bekanta och obekanta sittande vid bord och stående längs väggen. Om det var flera som uppträdde under kvällen, kommer jag inte ihåg. Däremot var en av våra grannar, med bland andra en av sina söner, där och spelade blues. Särskilt sonens munspelande imponerade. Och så minns jag att några av oss dansade. Det verkade som att folk som bodde runtikring också hade hittat till huset, vilket var extra roligt.

Det var den kvällen jag hade i huvudet när jag på senaste medlemsmötet föreslog att vi skulle kunna ordna pub-kvällar. Enligt mitt eget förslag på det mötet skulle de som kom med framtidsidéer skriva mer om sina förslag i Spadtaget. Tänkte inte på det… att jag själv skulle ”drabbas”!

Nåväl, mer genomtänkt än så här är det inte. Men nog vore det trevligt, nu när vi t.o.m. har medlemmar som har ”utskänkningsutbildning”, om vi kunde locka till oss musiker, skådespelare, gycklare, sångare, trollkonstnärer, cirkusartister, med flera, med flera? Om vi, när vi inte har produktioner på gång, kunde ha en kväll i månaden med något slags program. En scen för dem som vill dela med sig av sin talang och sitt kunnande till nöje och förtjusning för oss andra.

Kanske någon eller några av dem som var med och arrangerade pubkvällarna då för några år sedan skulle kunna dela med sig av sina erfarenheter till oss andra vid någon framtidsdag? Var det svårt att få folk som ville uppträda? Krävdes det mycket jobb med lokalen, med det som skulle ätas och drickas? Gick kvällarna med vinst eller förlust?

Som besökare vet man ju inget av allt det där, man minns bara hur trevligt det var. Är det alls någon idé att fundera på en ”repris”? Svaret får vi kanske på nästa framtidsdag!

Edith

Teddy Leksells pjäser

På medlemsmötet den 27 november förra året nämde Teddy Leksell att han hade ett antal pjäser han skrivit själv och som föreningen möjligtvis kunde sätta upp. Här kommer de i sammandrag.

INGEN KOMMER UNDAN

I en framtid inte allt för långt bort, begår den sittande stadsministern ett misstag som får stora och långvariga konsekvenser.

Ett kvarter med hyresrätter i Kallhäll rivs och hyresgästernas liv förändras och startar en inre kamp, en kamp om rätten till ett hem, en identitet, en åsikt.

Ingen kommer undan är en rebellisk punkmusikal om den mänskliga faktorn, individualismen vs flocken och om att våga stå upp för det man tror på.

En musikal om verkligheten, här och nu och en framtid som kan bli vår om vi inte ser oss för.

MEDAN ALLA ANDRA TITTAR BORT

Columbine, den 20 april 1999 kliver två sistaårsgymnasister, Eric Harris och Dylan Klebold in på Columbine High School, tungt beväpnade och avrättar 12 elever och en lärare.

Blacksburg, Virginia den 16 april 2007 klockan 08.15 lokal tid. Studenten Seung-Hui Cho skjuter sig själv i huvudet efter att ha avrättat 32 personer.

Den 7 november 2007 omkring klockan 11.40 öppnade Pekka-Eric Auvinen, en 18-årig elev, eld vid Jokelaskolan i Finland. Totalt nio personer sköts till döds, bland dem gärningsmannen Pekka-Eric Auvinen som begick självmord.

14 december 2012, Newtown, Connecticut, USA. Antalet omkomna uppges till 28 personer.

16 september 2015 på okänd destination i Sverige. Tobias Jonseryd kommer till skolan beväpnad med en 9 mm pistol.

Kriget kan börja…

SOM AV LUFT…

Många barn lever i destruktiva förhållanden med föräldrar som visar allt annat än kärlek. Det här är historien om ett av de barnen, barnen som glöms bort, behandlas som skräp…

Som av luft…

TÄNDSTICKSFLICKAN

Kan man känna sig ensam med andra, i vänners sällskap eller i hemmets trygga vrå.

Vad gör man om man känner sig så ensam, utanför, utan vänner?

Tändsticksflickan är en musikteater om ensamhet, vänskap, kärlek och drömmar.

Vild & Vacker

– premiär lördagen den 9 mars kl 16.00!

Vilken resa! Vissa sträckor har gått snabbt och lätt men sen kom ett vilt landskap där det var långt mellan stationer (få gå hem) och restauranger (äta). Uthålligheten sätts på prov.

Det är där vi är nu men enligt kartan ska vi snart vara framme vid premiärtrakterna och där lyser lamporna lika starkt som solen. (Hoppas jag.) Det började med att det var vår och *Huset* hade precis spelats färdigt. Vi fick ett erbjudande att ingå i ATR:s Vargaprojekt. Och det passade fint eftersom tjejgruppen från *Huset* gärna ville göra nått nytt. Spännande kvällar med samtal om tjejers sätt att hantera relationer. Och konflikter. Finns det mönster? Skiljer sig tjejers konflikthantering från killars? Kanske. Utfrysning och mobbning kan ta sig olika uttryck. Om man lägger ut smygtagna foton på nätet kan det bli förödande.

När vi övergick till improvisationer runt vårt tema hade det hunnit bli försommar. Ibland höll vi till utanför teatern. Grannarnas undrande blickar följde oss när tjejgängen skrek åt varann och slogs. Ingen ringde i alla fall polisen och solen var varm och nästan allt kändes spännande och utvecklingsbart.

Det var under den här tiden som pjäsens karaktärer tog form. Inte bara huvudpersonerna utan allihop. Alla skrev om sina rollkaraktärer, döpte dom och tog reda på om dom hörde hemma i Dianas bitchiga gäng eller om det var i Sofias garage bland chillarna dom hörde hemma. Att lajvgänget växte fram som en kontrast till bitchgänget kändes fint.

Det finns ett tredje gäng med i historien, värstingtjejerna som vi fått stoff till genom ett autentiskt tjejgäng som inriktade sin verksamhet på att råna andra tjejer.

Under sommaren växte manuset om Alex, Maria, Diana, Sofia och dom andra fram. Elin Ringström, Tessan och jag träffades några gånger. Scener skrevs, idéer bollades, synpunkter mejlades. Ni kommer att få möta tjugo tjejer som söker sina liv. Under 90 minuter. Vänskap kommer att svikas, några kommer att hamna i svåra situationer. Uppgörelser blir nödvändiga.

Med musik av Emma Thulin. Maria Nabbe har koreograferat den specialdesignade mobbdansen. Många på scenen kommer ni att känna igen men några är nya. Som Wilma Bäckström, Ebba Häselbäck, Andrea Bava och Johan Orrsveden. Elin Hållinder har också fått med sin pappa Rikard Hållinder som gör alla ljud vi behöver. Christels dotter Nathalie gör debut som en krävande lillasyster. Och Ellinor Lehnert, syster till Cissi och Olivia, är också med för första gången.

Ett särskilt tack till dom som gör *Vild & Vacker* möjlig:

Ensemblen som blir allt underbarare för varje dag!

Lars Holgersson som lägger ner en ängels tålamod och hur mycket tid som helst på ljuset.

Christel Eldrim som är en mästerfotograf.

Anna Weitman som inte bara ser vilken rekvisita som behövs – hon ser detaljernas väsentligheter och tillför smak & finess.

Petra Blomkvist som med Emma Thulins hjälp ska trolla med ensemblens ansikten.

Gunilla Wiklund som i elfte timmen rycker in och marknadsför.

Och så Sten Jensen som ska hålla i alla trådar och se till att scenografin håller och att folk är påklädda. Och allt annat som behövs för att en produktion på Teodok ska bli en upplevelse.

Varmt Välkomna!

Cannie M
(regi & manus)

premiär lördagen den 9 mars kl. 16

Om tjejer, makt och relationer.
Om att lyda grupptrycket eller försvinna.
Om att passa in eller falla ut.
Om att bli uthängd och utskämd.
Och om att slutligen våga välja.

90 minuter med 20 tjejer som söker efter sina liv.

Vild & Vacker är en föreställning som handlar om tjejers sätt att lösa konflikter, om att vara med i gruppen eller att hamna utanför. Att trakassera på nätet har blivit ett enkelt sätt att kriga och att hata. Vi blev påminda om detta senast i december, under de s.k. ”Instagramkravallerna” i Göteborg.

I ”Vild & Vacker” dras Alex in i Dianas toppstyrda grupp och bästa vännen Maria inser att hon är sviken och övergiven.
I Dianas gäng lever alla i rädsla för att inte passa in. Man är beredd att gå långt för att stärka sin egen identitet. Att frysa ut och trakassera den som inte stämmer med normerna är en självklarhet – den som betraktas som ”fet” eller ”ful” eller kanske som bög är lovligt byte. "Vi klär av dig all heder, klär av dig respekten, visar din fulhet, visar din felhet, visar din fethet!

De medverkande i Vild & Vacker är mellan 13 och 20 och går i eller har alla gått i skolor i närområdet. Emma Thulin har skrivit musiken som framförs av ensamblen. Maria Nabbe har gjort koreografin. Båda tillhör ensamblen.

Vi tror att alla åldrar kommer att bli berörda – kanske på olika sätt.

Ensemble: 20 tjejer, 2 killar, 1 kvinna
manus: ensemblen & Cannie Möller
regi: Cannie Möller (070- 171 32 49)
musik: Emma Thulin
koreografi: Maria Nabbe
produktion: Sten Jensen 070-5571019

Speldagar:

lördag	d. 9 mars	kl 16:00	Premiär
tisdag	d. 12 mars	kl 19:00	
onsdag	d. 13 mars	kl 19:00	
tisdag	d. 19 mars	kl 19:00	
torsdag	d. 21 mars	kl 19:00	
lördag	d. 23 mars	kl 14:00 och 19:00	
tisdag	d. 26 mars	kl 19:00	
tisdag	d. 9 april	kl 19:00	
torsdag	d. 11 april	kl 19:00	
lördag	d. 13 april	kl 14:00 och 19:00	
torsdag	d. 18 april	kl 19:00	
lördag	d. 20 april	kl 14:00 och 19:00	
lördag	d. 27 april	kl 14:00 och 19:00	
måndag	d. 29 april	kl 19:00	
torsdag	d. 2 maj	kl 19:00	
Lördag	d. 4 maj	kl 16:00	

Kontakt:

Producent
Sten Jensen
070 557 10 19
info@stenjensen.se

Blogg: vildochvacker.wordpress.com
facebook.com/VildoVacker
Hemsida med biljettförsäljning: teodok.com

Pjäsen har arbetats fram inom TEODOK
Föreningen för teater och dokumentation i Järfälla

Teodok har funnits sen 1981 och gjort många uppmärksammade musikteateruppsättningar. Senast spelade vi tantkabarén ”Låt Skägget växa!”,Strindbergs Fordringsägare och enaktaren ”Bröderna” samt musikalen HUSET under våren 2012

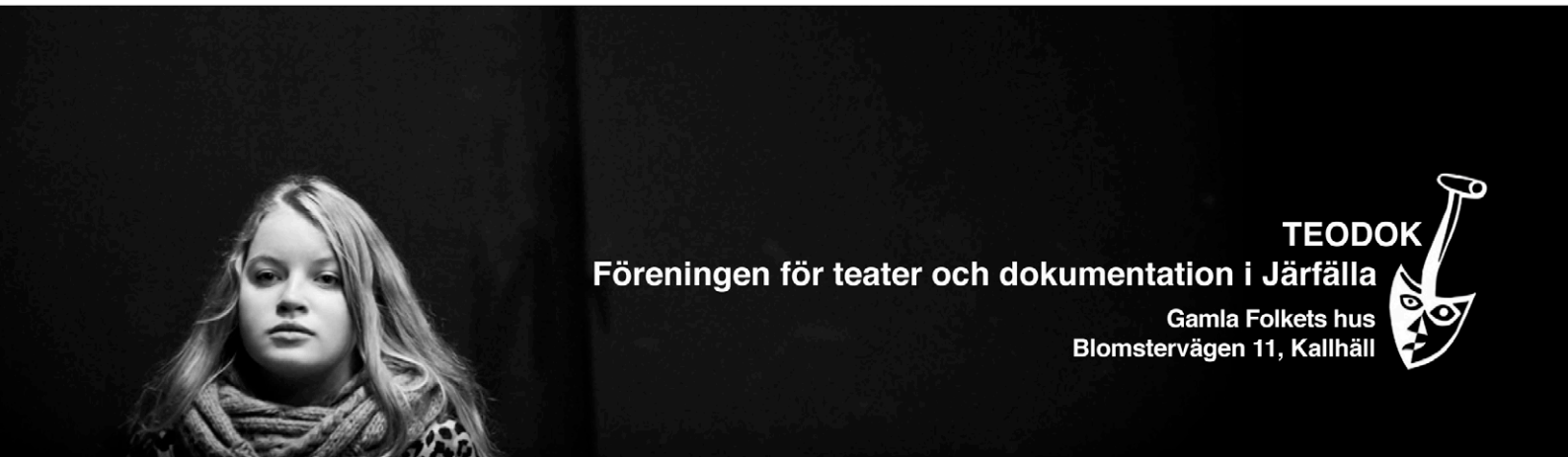

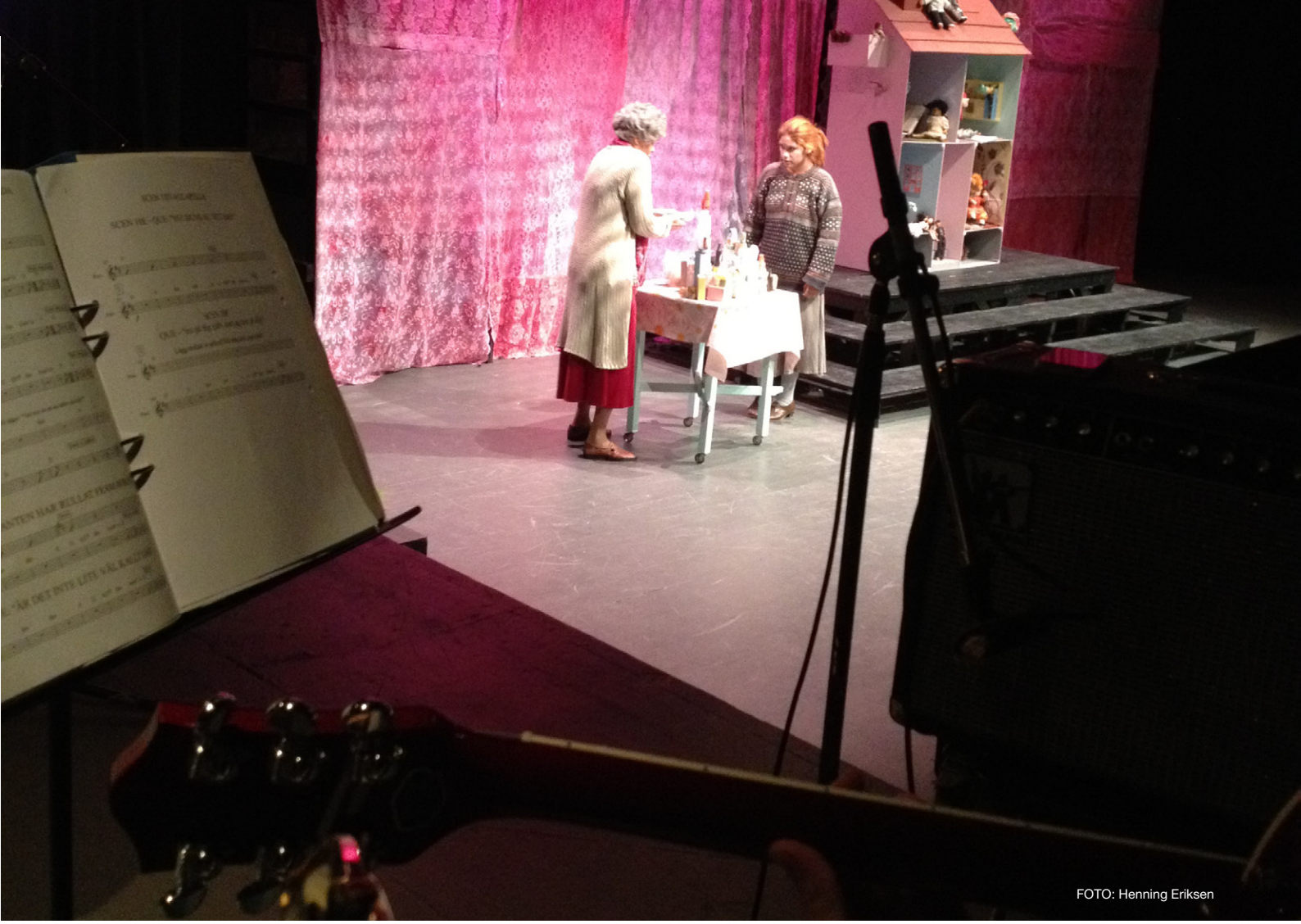

FOTO: Henning Eriksen

En föreställning lite från sidan…

Ljuset släcks och vi får tummen upp. Publiksorlet tystnar och skådespelarna prasslar lätt i kulisserna, det är dags för ouvertyren. Kapellmästaren räknar in, och så är föreställningen igång!

Att varje föreställning är unik och annorlunda är nog något vi som musiker kanske märker mer än någon annan. Det gäller att hänga med i föreställningen och inte förlita sig på att alla ”cues” alltid kommer där de ska. Ibland är det vi som strular till det, som när ett lite virtuost uppspel till en sång medför att sångaren börjar i fel tonart… då är det bara att hänga på och transponera i flykten. Instrument är komplexa manicker och ibland gör de inte som man vill. Ibland går en sträng av eller så spricker ett rör (träflisan som gör att träblåsinstrument låter och heter träblåsinstrument fast de ibland är gjorda av andra material) och gör att man helt kommer av sig eller låter förfärligt. Men oftast går det bra, och känslan efter föreställningen är som att spela fotboll i ett lag som inte kan förlora!

Som musiker har jag varit med i både *Aldrig ett Land* och *Huset*. *Huset*, som ju var en musikal hade nästan 90 minuters musik som skulle skapas (vi började med enkla ackordskisser) och övas in på några få veckor. Det var mycket intensivt, och flera gånger kändes det som att vi aldrig skulle bli klara i tid. Men klara blev vi även om det, som den hobbymusiker jag är, först var mot slutet av föreställningsperioden jag verkligen kände att jag behärskade alla låtar.

Det är när vi hamnar där, när låtarna sitter så att man inte behöver fundera på hur i helsike tonartsbytet i ”Slavtemat” går nu igen, som det börjar bli magiskt. Då blir orkestern ett med ensemblen och vi skapar något nytt tillsammans som blir mer än bara sången och musiken var för sig. Den känslan av samhörighet och ”flow” är det som gör att det är värt allt övande och hårslitande. Det är det som gör att vi vill återvända till produktion efter produktion!

Henning

(Tenor- och altsax i *Aldrig ett land* och *Huset*)

KAINS BARN
– ur en affischmakares perspektiv

Våren 1996 gjorde vi pjäsen *Kains barn.* Cannies manus har underrubriken en sorts cirkusföreställning om våld, kärlekslöshet och kärlek. Det var en ganska otäck historia om övergivna barn. Jag stod inte på scenen, men som vanligt så var jag där och fotograferade. Dessutom gjorde jag affischen. Riktigt hur det kom sig kommer jag inte ihåg, men här tänkte jag berätta om hur jag tänkte när jag gjorde den.

Visserligen fanns Internet och epost redan då, men föreningen hade ingen websida och marknadsföring på webben var knappast påtänkt. Nej – affischen var det sätt vi kunde berätta om vår föreställning.

Pjäsen kretsar kring ett par trasiga syskon. Kain tänker bränna upp barnvagnen med sin lillasyster Märit. Hon räddas, men hela pjäsen slutar i eld, död och kanske en viss pånyttfödelse.

En affisch ska ju först locka till sig blicken där den sitter på en överfull anslagstavla. Då krävs ett kraftfullt formspråk och ordentliga kontraster. Ett utpräglat formspråk gör också att man känner igen affischen om man ser den flera gånger. När blicken väl hamnat på affischen ska formgivningen leda in blicken och låsa fast den vid något spännande samtidigt som föreställningens namn syns tydligt. Till sist när betraktaren i bästa fall gått fram för att se vad det här var frågan om ska den viktiga informationen om vem som spelar, var och när det spelas och var man köper biljetter vara tydlig.

”Kains barn” låter lite bibliskt, vilket kanske kunde ge lite fel associationer, så det kändes viktigt att förmedla pjäsens dramatik i affischen. En brinnande barnvagn kändes som en laddad symbol för innehållet. Eld, död – jag började associera till ugnar. Den förtärande elden som man ser genom en lucka i någonting svart. Kanske skulle det fungera. Fast då måste man ju ha en bild på eld.

Det här var ju före digitalkamerornas segertåg så det kändes som ett vågspel att försöka experimentera fram en bra eldbild. Jag vill minnas att jag provade både det och att måla en eld innan jag till sist fick en bild av en kompis. Elden såg visserligen lite tanig ut, men efter ett visst arbete i Photoshop så fick blev det mer fart på elden. En stiliserad barnvagn som ser ut att vara på väg att rulla in i elden fick jag också till.

Efter mitt pulande i bildbehandlingsprogrammet så dominerades eldbilden av gult och mörkrött. Den gula färgen hade ordentlig kontrast mot det svarta så den kunde jag använda till namnet och texten. Då band färgen ihop namnet och den laddade bilden.

Sedan gällde det att få ihop det till en helhet. Efter lite testande så märkte jag att bilden måste vara i mitten och ha ordentligt med ren svart yta omkring sig för att funka på rätt sätt.

Då måste ”Kains barn” och den nya underrubriken ”ett drömspel om våld och vilsna själar” vara längst upp och all den information som behövdes komma längst ner. Typsnittet valdes för att det kändes brutalt och starkt.

Ibland upplever man som affischmakare att det nästan är en kamp med PR-gruppen som vill förstöra den fina affischbilden med en massa text, men på den här affischen tycker jag texten funkar bra som formelement. Ser ni hur den bildar en sorts pil som leder blicken in i ugnen. Lite av samma sak finns ovanför där underrubriken är lite smalare än ”Kains barn” och liksom pekar in mot ugnen. Samtidigt försökte jag markera föreningsnamnet genom att göra det lite fetare och ge det samma bredd som ugnen.

Föreningsspaden och abf-märket fick ta den röda färgen och spaden fogades in så att den på något sätt knöts fast i texten med ordet Jakobsberg och med sista raden.

Jag vet inte om allt det här fungerade, men så såg idéerna ut.

Hans Sohlström

KAINS BARN

Ett drömspel om våld och vilsna själar

16 mars – 11 maj

Föreningen för teater och dokumentation i Järfälla
Gamla folkets hus, Blomstervägen 11, Kallhäll.

Biljetter från 17 februari på biblioteken i Järfälla, Konsum i Kallhäll och Jakobsberg, ICA i Viksjö samt 2 tim före varje föreställning på teatern.

Föreställning ons 19.00, tor 19.00, lör 14.00 och lör 19.00.

Info och bokning 08-583 527 08. Gruppbokning ABF: 08-580 101 20.

Pepparkakstävlingen

Ett rekordstort antal bilder på pepparkaksbyggen har nått redaktionen. Och inte vilka byggen som helst, heller! Juryn har slitit hårt för att utse en enda vinnare, men misslyckats. Därför har vi fyra vinnare den här gången – en i vardera tävlingsklassen:

Överjordisk: *Gunilla Wilund*

Framtidstro: *Lena Anderfelt*

Landmärke: *Per Hillbom*

Tradition: *Marita Vriste*

Priset är att få bli publicerad i Spadtaget. Och äran, förstås!

Grattis från redaktionen – hoppas det smakade bra!

Inget är nytt under solen…

För en tid sedan var jag på Moderna muséet och såg utställningen Picasso/Duchamp. Jag fastnade vid en glasmonter med några föremål av Marcel Duchamp. Aldrig hade jag trott att han och jag kunde ha något gemensamt, men till min förvåning såg jag något jag väldigt väl kände igen. Trots att hans tidningsnummer var från 1917, skrev han samma sak som vi tjatar om i nästan varje Spadtag: om ni inte skickar in material, så blir det kanske inget Spadtag! Eller med hans ord: "The second number of The Blind Man (som hans tidning hette) will appear as soon as YOU have sent sufficient material for it."

Edith

(Spadtagsredaktör)

THE BLINDMAN

INDEPENDENTS' NUMBER

APRIL - 10th - 1917 No. 1. PRICE 10 CTS

The second number of The Blind Man will appear as soon as YOU have sent sufficient material for it.

The Blind Man
62 West 67th Street,
New York.
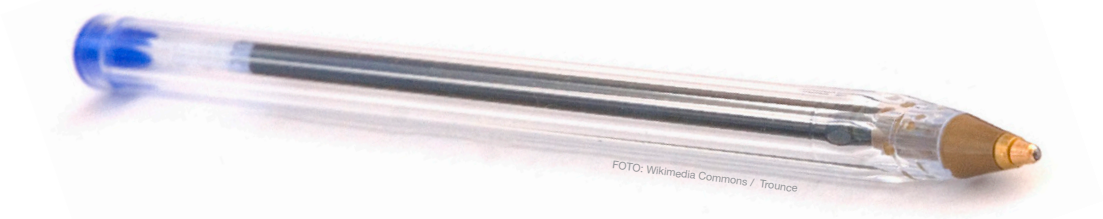
Vi ses i nästa spadtagsnummer!